

Anatomia humana

DECLARAT DESERT EL PREMI MATEU ORFILA

Jorge Bello

Lamento que el Premi d'investigació científica Mateu Orfila 2014 hagi estat declarat desert. Però estic segur que les noves autoritats sanitàries de Menorca faran feines per estimular l'esperit científic.

És necessari estimular la producció científica, l'estudi i la investigació a Menorca. Res d'això serà nou, però què es prou sabut que la trajectòria científica de Menorca és ben interessant, ha estat important i cal que continui per aquest camí.

«L'home, amb el seu treball, ha de guanyar-se el pa de cada dia, i ha de contribuir al progrés continu de les ciències i la tècnica, i sobretot a l'incessant elevació cultural i moral dels individus en la societat on viu en comunitat amb els seus germans.» Amb aquestes paraules comença l'encíclica «Laborem exercens», de 1981, de Joan Pau II.

Convocat pel Patronat Científic del Col·legi de Metges de les Illes Balears,

Si vol que sigui creible, l'autoritat sanitària ha de promoure l'interès per l'argument de gestió objectiu, realista i amb base científica

aquest premi vol promoure la investigació sobre qual-sevol branca de la medicina. Ha estat declarat desert perquè cap equip d'investigadors s'hi va presentar.

N'és requisit que el primer signant

de la investigació i almenys la meitat de l'equip d'investigadors tinguin menys de deu anys d'exercici professional, i que estiguin col·legiats a les Illes Balears. És a dir, és un premi per a joves i per a professionals balears, però no exclusivament.

Aquests dos requisits indiquen que pot constituir-se un equip d'investigació en el qual hi hagi investigadors joves fent feines al costat d'investigadors no tan joves. I investigadors locals en connexió amb investigadors de fora de les Illes, sigui nacional o internacional.

•• **EL FET QUE EL PREMI** hagi estat declarat desert perquè ningú va apuntar-s'hi em fa pensar que no hi ha hagut prou divulgació de la convocatòria perquè, en cas contrari, segurament hi hauria hagut prou participació. La decadència del servei públic de salut i la repercussió en la salut de les persones, que el paguen i per tant poden exigir-ne un nivell de qualitat, ja és un tema prou interessant d'investigació.

De fet, la Universitat del País Basc acaba de tancar una convocatòria per contractar un investigador per tal que faci feines de «investigación e intervención». L'objectiu n'és «describir las desigualdades sociales de acceso al sistema sanitario vasco e identificar los procesos de privatización y mercantilización de los sistemas sanitarios públicos».

És evident que volen saber què ha passat i què passa, i si ho volen saber

d'aquesta manera científica i objectiva és perquè s'adonen que això que passa no es pot acceptar, i sobre tot perquè volen arguments incontestables.

També aquí cal saber què ha passat, per tal que no torni a passar. Cal mirar com eren les coses fa no gaire i com les deixen ara. I això no és política, sinó ciència objectiva i rigorosa, i els nou gestors de la sanitat n'han de prendre bona nota.

L'objectiu d'aquesta mena d'investigacions, alhora mèdiques i socials, és tenir bons arguments científics, i no tan sols una opinió o una versió subjectiva dels fets, per tal d'actuar en conseqüència. L'argument científic en la gestió sanitària és sense dubte l'únic argument vàlid. Si l'argument per a la gestió no té l'aval científic, objectiu i realista, la gestió no acaba tenint ni qualitat ni bons resultats, i això ha quedat últimament prou a la vista.

Ara, sabudes aquestes coses, insistire a dir que estic segur que les noves autoritats sanitàries de Menorca faran feina ben fonamentada i transparent, i que miraran de promoure l'estudi, la ciència, la investigació del personal que hi tenen a càrrec, i fins i tot de les institucions culturals i educatives de Menorca.

D'aquesta manera, amb arguments basats en una realitat objectiva, científica, constatable, s'evitarà que la gestió sanitària sigui un joc d'interessos personals i partidistes.

bello.cat / jordibell@gmail.com

Tribuna

EL PARIPÉ DE IB3

Joan Martorell
Periodista

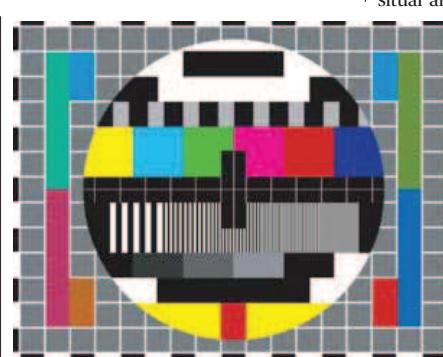
Sí se quería, se podía. Si se quería otorgar independencia de los poderes públicos a la televisión y radio públicas, era posible con la articulación de un mecanismo de blindaje en el cargo de su máximo responsable, proporcionándole un período de tiempo amplio para que su labor pudiera ofrecer los mejores resultados». La cita es de José Antonio Zarzalejos («Mañana será tarde», Planeta, 2015) comentando una buena decisión del peor presidente que tenía la Democracia, Rodríguez Zapatero, la ley 17/2006 de 5 de junio. TVE y RNE pasaron a contar con un consejo de administración «digno de tal nombre» y un presidente de la Corporación elegido por dos tercios del Congreso y por un período de seis años. Hasta que el PP revirtió la situación a los tiempos del control gubernamental de los medios públicos.

La legislación autonómica permitiría, al menos formalmente, una dirección general de IB3 radio y televisión indepen-

diente tanto del Govern como de la oposición, pero no se quiere. No hay voluntad política ni en unos ni en otros. No la hubo durante la legislatura anterior cuando el PP burló el espíritu de la ley hasta el extremo, inconcebible y escandaloso, de nombrar a un conseller como máximo dirigente del ente público; ni la hay ahora con PSOE, Més y Podemos decidiendo los destinos de Balears. Tanto durante el mandato de los populares como ahora mismo el objetivo es colocar al frente de los medios públicos a personas de confianza política.

•• **EL NUEVO GOVERN** de izquierdas parecía empezar bien esta incipiente legislatura. Con el anuncio de querer buscar un director general de IB3 que contase con el más amplio consenso parlamentario puso sobre la mesa hasta cuatro nombres. La impostada voluntad de acuerdo alcanzó hasta el momento en el que el primer partido de la oposición se mostró dispuesto a aceptar y votar uno de esos nombres. Ahí se encendieron todas las alarmas en el Ejecutivo de Francina Armengol y se apagaron de inmediato los ánimos de acuerdo.

La cuestión de la renovación del consejo de administración de IB3 fue retira-

La impostada voluntad de acuerdo alcanzó hasta el momento en el que el primer partido de la oposición se mostró dispuesto a aceptar y votar uno de esos nombres

da del orden del día del pleno del Parlament balear y el tripartito de izquierdas, con la excusa de una ausencia de pacto

que ni siquiera se pudo concretar, se dedica ahora a buscar la vía legislativa para tener, cuanto antes, las manos libres para situar al frente de la televisión y la radio autonómicas a quien mejor pueda responder a sus intereses sectarios. Como en su día el PP.

Con un cierto cinismo, el portavoz de Podemos, Alberto Jarabo, habló de «despiste» a la hora de proponer candidaturas para la dirección general de IB3, poniendo de manifiesto que cada partido había ido por su cuenta, cada cual con su propuesta, y cundió el pánico cuando el candidato que aceptaba el PP no era del agrado de todos los grupos parlamentarios que apoyan al Govern. Por no haber ni había acuerdo entre la propia izquierda. Aparte, el culebrón organizado en Podemos con las aspiraciones de un concejal de Manacor -si no puede ser director general se conforma con la dirección de IB3 Televisió- que no cuenta con la aquiescencia del aparato de su partido.

Mientras IB3 acumula descrédito, resulta evidente que del perverso maridaje poder político / medios de comunicación siempre salen perdiendo los medios y, por extensión, los ciudadanos.